

- Πόθεν προέρχονται τὰ τρόφιμα ταῦτα ;
- Εἶναι τὰ ἴδια ὡς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐκαύσαμεν ἐκρύψαμεν ταῦτα διὰ τοὺς φίλους μας.
- Εὐρίσκεται καὶ ὁ σύζυγός σου μετὰ τοὺς κρυμμένους ληστές ;
- Ὁ σύζυγός μου εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν ! ἀπέθανεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος, τῆς πίστεως καὶ τοῦ βασιλέως Φερδινάνδου !
- Ἐχει ἀδελφὸν μεταξὺ αὐτῶν ;
- Δὲν ἔχω κἀνένα πλέον δεσμὸν ἐκτὸς τοῦ τέκνου μου.

Καὶ εἰπούσα ταῦτα περιέτριψε τὸ τέκνον ἐπὶ τῆς καρδίας της. Τὸ ταλαίπωρον βρέφος ἦτο κάτισχνον καὶ ἀδύνατον, ἀλλὰ τὰ μεγάλα μελανὰ ὄμματα τοῦ ἑλαμπον στρεφόμενα πρὸς τὴν φιλόστοργον μητέρα.

— Ἀξιωματικὲ, ἐκραξεν εἰς τὸν στρατιωτῶν, διάταξε νὰ μᾶς μοιρασθῶσι τὰ τρόφιμα διότι ἀπονήσκομεν τῆς πείνας καὶ δίψας.

— Λάβετε ὑπομονὴν, σὺντροφαί, ἀπεκρίθη, καὶ ἀποταναίεσθε εἰς τὴν γυναῖκα μετὰ ὑπόπτου βλέμματος, ἠρώτησεν, εἶναι καλαί, ἐλπίζω, αἱ τροφαὶ αὗται ;

— Καὶ πῶς ὄχι ; ἀπεκρίθη καταφρονητικῶς ἡ γυνὴ· αἱ τροφαὶ αὗται δὲν ἦσαν διὰ σῆς.

— « Εἰς ὑγείαν σου λοιπὸν, δαιμονία ; » ἐκραξε στρατιώτης ἀνοίγων ἓνα τῶν δερματίνων ἀσκῶν καὶ ἑτοιμος νὰ πῇ· ἀλλ' ὁ μᾶλλον προνοητικὸς ἀρχηγὸς ἀνέκραξε·

— Στάσου μίαν στιγμὴν· ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ οἶνος οὗτος εἶναι καλὸς, θὰ πῆς καὶ σὺ, κυρία, ἐν ποτήριον.

— Πῶς ὄχι ; καὶ δύο καὶ τρία ἂν ἀγαπᾷς. Καὶ ταῦτοχρόνως λαβοῦσα τὸ προσενεχθὲν ποτήριον, τὸ ἐκένωσεν εὐθύς.

— Εὐγε ! εὐγε ! ἐκραύγασαν οἱ στρατιῶται περιχαρεῖς διὰ τὴν προσδοκωμένην ἀκίνδυνον μέθην.

— Καὶ τὸ τέκνον σου, θὰ πῇ ὀλίγον, κυρία· εἶναι ἀδύνατον καὶ ὠχρὸν· εἶπεν ὁ ἀξιωματικὸς.

Ἡ Ἰσπανὶς εἶχε τῷ ὄντι πῖσι ἄνευ δισταγμοῦ, ἀλλ' ἐνῶ προέτεινε τὸ ποτήριον εἰς τὰ χεῖλη τοῦ τέκνου της, ἡ χεὶρ της ἔτρεμεν, τόσον ὁμοῦς ἀνεπαισθήτως καὶ ἀπαρατηρήτως ὥστε τὸ βρέφος ἐκένωσεν ὡσαύτως τὸ ποτήριον. Μετὰ τοῦτο ὅλα τὰ τρόφιμα καταεργάωθησαν καὶ ὁ οἶνος ἐδαπανήθη ἐλευθέρως. Ἐν τούτοις, αἰφνιδίως τὸ βρέφος ὠχρίασε, τὸ πρόσωπόν του ἠλλοιώθη, καὶ ἐκ τοῦ στόματός του ἐξήρχοντο ἐλαειναὶ κραυγαὶ ἀγωνίας. Ἡ μήτηρ ὡσαύτως, καὶ τοὶ συλλέξασα πάσαν ἐν ἐαυτῇ δύναμιν, μόλις ἵστατο εἰς τοὺς πόδας της, καὶ ἡ τρομερὰ ὠχρότης τοῦ προσώπου της προῦθιδε τὴν ἐνδον ἀγωνίαν αὐτῆς.

— Κατηραμένη ! ἐκραύγασεν ὁ ἀξιωματικὸς, μᾶς ἐφαρμάκευσε ! »

— Ναί, ἀπεκρίθη ἡ Ἰσπανὶς, ἀποτρόπαιον μειδιῶσα καὶ πίπτουσα κατὰ γῆς παρὰ τὸ τέκνον της

ἤδη ψυχορραγοῦν. Ναί, σῆς ἐφαρμάκευσα· ἐγνώριζα ὅτι θὰ ζητήσετε τοὺς ἀσκούς εἰς τὸ μέρος ὅπου ἔκειντο, διότι δὲν ἐπίστευα ὅτι θ' ἀφήσετε ἀνενόχλητον τὴν ταλαίπωρον παραλυτικὴν γραῖαν ἐξηπλωμένην εἰς τὴν ἀχυρίνην στρωμένην της ! Ναί, ναί θ' ἀποθάνετε, ἀλλὰ θ' ἀποθάνετε κολασμένοι, ἐνῶ ἐγὼ μεταβίβω τὴν εἰς τὸν οὐρανόν ! »

Οἱ τελευταῖοι λόγοι τῆς γυναίκης μόλις ἠκούοντο καὶ οἱ στρατιῶται δὲν κατενόουν τὴν φρίκην τῆς καταστάσεώς των. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον τοῦ φαρμάκου ἡ ἐνέργεια ἐγίνετο φανερωτέρα, ἡ μαρτυρία τῆς τρομερᾶς γυναικὸς ἐπεσφραγίζετο διὰ τῆς ἰδίας αὐτῆς ἀγωνίας. Οὐδεμίᾳ δυνάμει ἠδύνατο νὰ κατὰσχη τὴν ἀπελπισίαν των, εἰς μάτην ὁ ἀρχηγὸς ἐμεσολάβησε, τὸν ἀπώθησαν, καὶ ἀρπάσαντες ἀπὸ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς τὸ ἐκπνέον θυμὸν των, ἔσυρον αὐτὸ μέχρι τοῦ χεῖλους τοῦ χειμάρρου ὅπου τὴν ἐβρίψαν ἀφ' οὗ κατακερμάτισαν τὸ πτώμα της διὰ τῶν ξιφῶν των. Ἡ Ἰσπανὶς δὲν ἀφῆκε κραυγὴν. Τὸ τέκνον της εἶχε πρὸ μικροῦ ἐκπνεύσει.

Εἴκοσι καὶ δύο στρατιῶται γάλλοι ἐγένοντο θύματα τῆς πράξεως ταύτης, ἣν δὲν δύναμαι ἄλλως νὰ καλέσω εἰμὴ μεγάλην καὶ ἡρωϊκὴν. Ὁ ἀρχηγὸς ἐσώθη ὡς ἐκ θαύματος.

Ἡ ἰδέα τοῦ ὅτι οἱ στρατιῶται ἐμελλον τῷ ὄντι νὰ διαταράξωσι τὴν ἡσυχίαν ταλαίπωρου γραίας παραλυτικῆς, μᾶς ἐζωγράφιζαν εἰς τὸ πνεῦμα τῶν Ἰσπανῶν ὡς καταστρεπτικὰ ὄντα. Οὐδὲν ἱερὸν ἐκώλυε τὴν ἀναζήτησιν τῶν λαφύρων. Πολλὰ τοιαῦτα παραδείγματα στρατιωτικῆς κτηνωδίας ἐνέβαλον εἰς τὴν καρδίαν τῶν Ἰσπανῶν ἀπερίγραπτον μῖσος κατὰ τῶν Γάλλων. Ἄν δὲ οἱ χωρικοὶ τῆς κώμης Ἀργουάνου δὲν ἐλάμβανον τὴν εἰδησιν ὅτι ἐμελλον νὰ σφαγῶσι, δὲν ἔθελον προλάβει τὸ μέτρον τοῦτο τῆς σφαγῆς καὶ ἐρημώσεως. Πανταχοῦ ἐχύνομεν ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ τὸν σπύρον τοῦ μίσους καὶ τοῦ θανάτου.

X. Α. Π.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ 313 ἀριθμῷ αἰνίγματος. (*)

— Λαμπάς.—

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

—ooo—

Φυλλ. ἀ. Ἀπριλίου.

Σελ. 17. στήλ. ἀ. στίχ. 42. ἀντὶ μὲ ἔγραφε μετὰ.

Σελ. 24. στήλ. β'. στίχ. 29. ἀντὶ λυθέν. γρ. λυθέν

(*) Σημ. Τὸ ἐν τῷ προλαβόντι τῆς Πανδώρας ἀριθμῷ καταχωρισθὲν ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Ἑλληνικοὶ Γάμοι ἀρθρον, καὶ τὸ συνεχόμενον μ' αὐτὸ αἶνιγμα, ἐγράφησαν τοῦτο μὲν ἐν Σμύρνῃ, ἐκεῖνο δὲ ἐν Ἀθήναις ὑπὸ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς χειρὸς, καὶ ἐμελλον νὰ καταχωρισθῶσιν εἰς τὸν « ἱερὸν Ἀγῶνα ». Ἀλλὰ τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἐν τῷ μεταξὺ κατασχεθείσης, τὸ χειρόγραφον ὡς εἶχε παρεδόθη εἰς τὴν Πανδώραν, χωρὶς προηγουμένως νὰ γίνη (κατὰ παραδρομὴν) ἡ δέουσα τροποποίησις ἐπ' αὐτοῦ.

ΚΩΝΣΤ. ΑΡΓΥΡΙΑΔΗΣ